

vide sig at være nok saa sikre Midler til at skabe Retssikkerhed end Anskaffelsen af nogle Politibetjente.

Heller ikke føler jeg mig personlig aldeles overbevist om, at et Statspoliti som det her foreslaaede netop vil være den heldigste Form for Oprettelsen af mere Politi. Nytten af det vil i hvert Fald bero paa de Personer, som blive ansatte deri. Jeg kunde tænke mig, at et saadant Statspoliti vilde stille sig overlegent overfor det kommunale Politi, og at der let vilde komme en Kurre paa Traaden imellem dem. Statspolitiet vilde maaske føle sig højt hævet over det kommunale Politi, og det kunde mulig føre til, at de ikke arbejdede saa godt sammen, som ønskeligt var, og som det rimeligvis er Formaålet. Maaske det kan gaa bedre, end jeg tror, det maa man haabe. Det kan være, at et saadant Statspoliti kan gøre noget i Retning af at skabe forøget Retssikkerhed, navnlig i Henseende til at opdage Forbrydelser af en saadan Art, at det lokale Politi vanskeligt kan løse Opgaven. I hvert Fald vil Korpsets Oprettelse sikkert virke beroligende paa mange af de Mennesker, som bilde sig ind, at det ene saliggørende er at faa mere Politi. Vi ville derfor ikke modsætte os Forslaget, vi skulle gerne yde vor Medvirkning til, at det gennemføres, og gennemføres endnu i denne Samling.

Der er et Hensyn, som i hvert Fald for mig personlig spiller en stor Rolle, naar jeg gaar med til at anbefale Forslaget. Forslaget er et Led i Retsreformens Gennemførelse. En af de Betingelser, Retsreformen selv fastsætter for at kunne gennemføres, er, at der organiseres et Statspoliti, og naar vi ikke kunne naa til en Retsreform i en overskuelig Fremtid uden at tage dette Politi, som her er foreslaaet, kan jeg for mit Vedkommende være med til at anbefale, at vi tage det. Jeg er ikke særlig begejstret for den Alberti-Høgsbro'ske Retsreform. Jeg mener, den har saa uheldige Sider, at den maa karakteriseres som i hvert Fald i adskillige Retninger forfæjlet og daarlig, men paa den anden Side byder den dog saadanne Fremskridt, at jeg kunde ønske den gennemført. Det forekommer mig, at den nuværende Retstilstand er saa utaalelig og uholdbar, at vi ikke i Længden kunne forsvare at fortsætte med den. Vi maa have en Reform af Retsplejen, og det er mit Haab, at naar vi først faa Retsplejeloven ført ud i Livet, vil man let faa Øjet op for Manglerne ved den og derigennem ret

hurtigt faa Pletterne fjernede, saa at vi faa en virkelig brugbar Retsreform ud deraf. Den Tilstand, at vi have vedtaget en Retsreform, som ikke kan gennemføres, synes mig uheldig, fordi den spærrer Vejen for at faa den nuværende uheldige Retspleje afløst af en bedre. Dette Hensyn vejer ikke saa lidt for mig personligt, og jeg tror ogsaa for Flertallet af mine Partifæller, naar Talen er om at vedtage et Forslag som det foreliggende. Det er jo noget, vi skulle igennem, og som vi vel maa gaa til.

Jeg kunde have ønsket, at vi samtidig kunde have faaet en Ordning af vort kommunale Politi, saaledes som oprindeligt foreslaaet af den højttærede Justitsminister. Det har Landstinget imidlertid ikke villet, men den højttærede Justitsminister har lovet, at han fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Vi ønskede ligeledes, at Staten kom til at bære en Del af Udgifterne til det kommunale Politi. Den almindelige Sikkerhedstjeneste er, fortrinsvis i hvert Fald, en Statsopgave, Forbryderne holde sig jo ikke til et enkelt Sted, men strejfe om. Dertil kommer, at Kommunerne i Forvejen ere haardt belastede, saa de nok kunde tiltrænge en Lettelse. Det har tidligere været foreslaaet og, saa vidt jeg erindrer, vist ogsaa vedtaget i Landstinget, at Staten havde en Pligt til at yde Bidrag til det kommunale Politi, saa vidt jeg husker er det foreslaaet, at Staten skulde yde endogsaa $\frac{2}{3}$ eller i det mindste Halydelen af Udgifterne dertil. Herom foreligger for øvrigt ogsaa et Andragende fra Købstadforeningens Bestyrelse. Vi fra vor Side finde, at det vilde være retfærdigt, rigtigt og konsekvent, at et saadant Krav blev gennemført med det samme. Men det er naturligvis, som fremhævet i Landstinget, et finansielt Spørgsmaal, som maaske kan finde sin Afgørelse ved anden Lejlighed. Det er forfærdelig trist, at vi altid, saa snart der er Tale om at gennemføre noget fornuftigt, støde paa den beklagelige Tilstand, hvori Statskassen befinder sig. Det er beklageligt, at den finansielle Tilstand er saadan, og at Finansstyrelsen har været, saaledes, at vi ikke kunne faa noget gennemført, men stadig, saa snart vi komme ud over et vist bestemt Omraade, skulle høre: Vi have ikke Raad til det, det maa vente til bedre Tider! Det er for øvrigt ogsaa det, som gør, at Retsreformen faar Lov til at vente; thi vi maa dog antage, at naar Reformpartiet og Højre to Gange have væ-